

vellet. Og naar nu Almeenvellet fordrer, at Bildtet bør skaanes til en vis Tid, for at det ikke skal edelægges fuldstændig her i Landet, og naar det, for at gennemføre denne Bestemmelse, er nødvendigt ogsaa at forbyde Kjøb og Salg af Bildt i den omhandlede Tid, saa seer jeg ikke rettere, end at man ikke bør lade sig afholde fra at vedtage en saadan Bestemmelse, der i sig selv er nyttig og nødvendig i sin fulde Udstrækning, hvort den kun kan gennemføres derved, at det vil medføre et Indgreb i endeel Gieres frite Brug af, hvad de have under eget Laas og Luffe. Dersom man vilde gaae til at tillade Sagt til enhver Tid i indhegnede Dyrehaver, paa Grund af, at alt Bildtet der tilhører og ene og alene kan bruges af de Mænd, hvem de indhegnede Dyrehaver tilhøre, saa forekommer det mig ogsaa, at man maatte gaae langt videre. Det ærede Medlem ved jo ligesaa godt som jeg, at der er store Sagtterrainer her i Landet, som ere fuldstændig affondrede fra Andres Eiendom, langt fuldstændigere affondrede, end Dyrehavernes Hegn kunne gjøre disse, og som tilhøre hver for sig en eneste Mand. Dette gjælder om en Mængde Smaager, der ligge spredte rundt omkring, f. Ex. Stryno, Dreio, Lys o. s. v.; hvilke hver tilhøre en eneste Mand. Jeg troer virkelig, at det maag erkjendes at være ligesaa vanskeligt for Bildtet f. Ex. for Harer, fra disse Der at komme over den brede Strand, som det er for andet Bildt at komme udenfor et Dyrehavehegn; — begge Dese lade sig naturligvis gjøre. Skulde det altsaa være det Afgjørende, at den vedkommende Gier var eneherrettiget paa et bestemt afgrændset Terrain, saa maatte man, som sagt, i mine Tanker gaae langt videre end til at undtage indhegnede Dyrehaver. Jeg for mit Vedkommende er dog fuldkommen overbevist om, at de saa Giere af indhegnede Dyrehaver, der findes her i Landet, med stor Glæde ville finde sig i den her omhandlede lille Indskrænkning af deres Dispositionsret over det indelukkede Bildt for at fremme det store og almene Formaal, at Bildtet overhovedet kan blive skaanet her i Landet. — Det andet Forslag, som det ærede Medlem for 10de Kred (Fesken) har stillet

under Nr. 20 til § 5, hvorefter det ikke skal være strafbart at kjøbe Bildt i Fredningstiden, vil, hvis det vedtages, i mine Tanker have til Følge, at Overholdelsen af hele Fredningsbestemmelsen vil blive i en ganske overordentlig Grad vanskelig. Jeg seer nu i Grunden heller ikke, hvorfor en saadan Bestemmelse skulde være stridende mod almindelige Retsregler. Naar det er en strafbar Handling overhovedet at dræbe en given Art af Bildt til den og den Tid, saa forekommer det mig ogsaa, at Ingen kan siges paa den Tid i god Tro hverken at sælge eller at kjøbe dette Bildt. En Hare kan ikke lovlig existere som Død — det vil sige som skudt — om Sommeren, og En hver, som bemænger sig med Kjøb og Salg af, ja jeg vil endog sige med at spise, den, begaaer derved i mine Tanker en ulovlig Handling. Jeg finder i det Mindste ikke min Retsbevidsthed i mindste Maade oprørt ved at forfølge et saadant Hareindivid til det Yderste, saa længe det endnu er kjendeligt som Hare. Dersom det ærede Udvalg maatte komme til den Beslutning at gaae endnu videre end til Sælgeren og Kjøberen, nemlig ogsaa til Besidderen, saa skulde jeg derfor med største Fornøielse følge det derti. Men jeg erkjender paa den anden Side, at det, for at man skal kunne gennemføre saa strenge Bestemmelser, ogsaa er aldeles nødvendigt, at det bliver saa utvivlsomt betegnet, hvad der er strafbart Bildt, at Ingen kan være i Tvivl om, hvorvidt han begaaer en lovlig eller en ulovlig Handling, naar han dræber, sælger, kjøber eller spiser et Dyr til en vis Tid.

Jeg skal endelig endnu kun omtale det Forslag, som er stillet af 4 ærede Medlemmer under Nr. 26 til § 8. Jeg sympathiserer i det Væsentlige med de ærede Medlemmer i dette Forslag. Jeg troer, at jeg flere Gange har havt Leilighed til i Gjærningen at vise min Sympathi for de Fattiges Kasser, hvis Virksomhed jeg anseer for at være velsignelsesrig, men som desværre som oftest lide af en meget beklagelig Svindsot og navnlig have gjort det, saalænge de have været henviste til alene at leve af frivillige Gaver, af Kjærlighedsgaver. Der er allerede af den høitærede Indenrigsminister blevet nævnt flere Love, der